

Lauluisa-kooli 81 pedagoogilise kollektiivi liikmest on tervelt 30 oma kooli kasvandikud. Seega rohkem kui kolmandik. Noorem põlvkond astub vanema asemele või kõrvale, endine range õpetaja on täna südamlik ja abivalmis kolleeg. See omapärane koolitruuduse fenomen ärgitas minema kooli, et endistelt õpilastelt — tänaastelt õpetajatelt küsida:

VAIKE PAJUPUU (Bockbinder), algklasside õpetaja, III b klassi juhataja. Õppis 1949—1953.

1. Tänavuse suure, kooli juubeli taustal saan kõnelda mitmest väiksemast juubelist.

Mul sai 40 aastat keskkooli lõpetamisest. Kuna olin maatüdruk, pandi mind kohe sporti tegema. Kadunud Jaan Gutmanni juures käisin võrkpallitreeningul. Vello Eleranna käe all harrastasin kergetõustikku. Meil oli huvitav klass, sealt oli kooli võrk- ja korvpallinaiskond.

Kooliajast meenuvad veel kultuurihommikud, mis panid meid tegutsema ja isetegemisest rõõmu tundma. TV-põlvkonnale jääb taoline asi ehk kaugeks...

2. Mina tulin 1. keskkooli 1960. aastal, siis, kui sai valmis Vabaduse (end. Pioneeride) tänava koolimaja ja osa 1. põhikooli klasse saadeti sinna. Keskkoolis olen ühtekokku 25 aastat töötanud, vahel (1978—1986) olin haridusosakonnas inspektor. Õpetajaks läksin keskkoolipingist, 1. septembrist 1953 alustasin asendusõpetajana Viitinas. Nii et õpetaja olen olnud 40 aastat. Töö kõrvalt lõpetasin pedagoogilise kooli Tartus ja instituudi Tallinnas — viimasestki sai tänavu 20 aastat.

URVE LIND (Räästas), matemaatikaõpetaja. Õppis 1951—1955.

1. Väga sümpaatsed klassikaaslased.

2. Pärast Tartu Ülikooli oli minu esimene töökoht Hiiumaal. Aga et kodu oli Võrus, siis kiskus mindki kodulinna tagasi. 1964. aastast olen siin õpetaja.

ENE MONDŠEIN (Reinumägi), vene keele õpetaja. Õppis 1953—1957.

KOOLIST OMA KOOLI

1. MIS MEENUB ESMAJONES TEIE KOOLIAJAST?

2. KAS TAGASIJÕUDMINE OMA VANASSE KOOLI OLI SIHITEADLIK VÕI JUHUSLIK?

1. Kõige helgemana meenub klassijuhataja, emakeele õpetaja Elfriede Ots. Äärmiselt soliidne, rahulik, sügavate teadmistega naine. Ta jättis meile alati vabad käed. „Ah pidu jälle tulemas ja järg meie klassi käes? Kas teil on midagi?...” Ja meil oli alati — laul või tants või midagi muud, mida kultuurihommikutel esitada. Kultuurielu oli mitmekülgne ja aktiivne. Koolil oli väga hea segakoor, mida juhatas Paul Elken. Kooriharjutusi ootasime, sest alati poetas õpetaja jutu sees mõne vaimukuse.

2. Pärast ülikooli lõpetamist töötasin 15.—31. augustini 1963 Viitinas. Õppenõukogu koosolek käis, kui helistati Võru haridusosakonnast ja küsiti, miks ma pole oma töökohas 1. keskkoolis. 1. septembrist 1963 olengi siin. Sennise töö kokkuvõte: 30 aastat ja 10 lendu. Tänavu olen V c klassi juhataja, mul on 22 õpilast — siirad ja head lapsed.

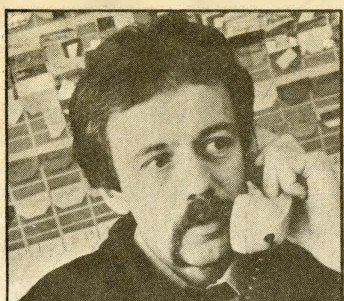

ENE SAARON (Koch), õppealajuhataja. Õppis 1960—1965.

1. Tulin maalt keskkooli VII klassi, sest paralleelselt õppisin linnas muusikakoolis. Kuu aega saime vanas majas olla, kui tuli üle kolida uude majja praegusel Vabaduse tänaval. See ootus ja õhin, et pääseme sinna uude ja uhkesse, ei saa meelest minna. Meil oli tugev klass. Enamikul on tänaseks kõrgharidus. Meie lend andis õpetajaid, terve plejaadi kaupmehi. Ise õppisin treialite ja lukkseppade klassis, I kategooria treiali tunnistus on praegugi alles. VGTs käisime kord nädalas tööl ja seal andsime ka eksami. Klassijuhataja oli Vilve Mänd (Saliste), kellest olime kõik siiras vaimustuses.

Meenub veel, et oli selline tore inimene — Paul Elken. Ära ta mu puhkpilliorkestrisse meelitas. Kogu oma kooliaja mängisin kooli puhkpilliorkestris. Olin rajoonis esimene tüdruk, kes puhkpilliorkestris kaasa tegi.

2. Tulin siia 1985. a. üleviimisega haridusosakonna metoodiku kohalt direktori asetäitjaks õppekasvatustöö alal ning psühholoogia ja perekonnaõpetuse õpetajaks. Niipalju, kui end mäletan, olen alati tahtnud õpetaja olla.

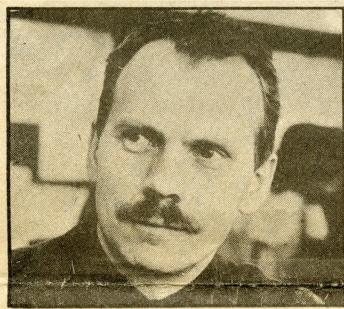
KALEV KIRS, poiste tööõpetuse õpetaja. Õppis 1964—1975.

1. Minul möödus selles koolis 11 aastat. Põhiliselt tolles vanas majas, Vabaduse tänava omas. Viimase klassi olime siin.

Tahan hea sõnaga meenutada kõigepealt esimest klassijuhatajat Alide Ivaskit, kes pani teadmiste aluse. Samuti teisi — Tiitu Jäädmat, Lya Malõševat, Milvi Pihot ja Kaarel Miljastet.

Kui võrrelda minuaegse kooliga, siis kool on vabamaks muutunud, arvestatakse rohkem lapse ja tema soovidega. Vanast majast on mees vahetunni ajal kahekaupa ringiratast ja lutamine. Kui istusid korraks aknalauale, tõstis kellegi kuri käsi su ringi tagasi. Ka juuksed pidid sündsalt lühikesed olema, kellel pikemad, saadeti kohe juuksurisse.

2. Tulin tööle 1984. aastal pärast Tallinna Pedagoogilise Instituudi lõpetamist. Ise tahtsin Võrumaale tagasi, direktor Reiman kutsus ka. Koolmeistri töös põhiline — lapsed on toredad! Poisid on õhinal töö juures. Käsitöö õpetamine on seotud suurte rahadega, tööpingid maksavad kolossaalset hinda. Aga ka käsitöö on hinnas. Viimane vabariiklik õpilastööde näitus tõestas, et meie koolis on osavate kätega meistrimehi.

RAIT LAATSIT, ajalooõpetaja. Õppis 1964—1975.

1. Olime kadunud Kaarel Miljaste viimane klass; pärast oli ta veel õpetaja, kuid klassijuhataja mitte. Legendaarne Miljaste. Paljudele läks tema huvitav isiksus lahti pärast paari klassiekskursiooni. Meil oli matemaatika-füüsikaklass, kaks kolmandiku poisse ja kolmandik tüdrukuid. Maapoisid oli üpris palju. Keskkooli internaat oli kokkusaamise koht, seal ajasime juttu ja pidasime plaane. Heatahtlik seltskond, kõigil oli mõnus. Ajaloohuvi oli mul kogu aeg olemas, VIII klassi järel tahtsin sõpradega koos olla, sellepärast läksin matemaatika-füüsikaklassi. Kalev Kirsiga olime pingaabrid I—XI klassini, kõik need aastad.

Tollest ajast puutus rohkem silma see, et ühiseid ettevõtmisi oli rohkem. Nüüd ehk hakkab see aeg jälle tagasi tulema. Meil olid tihedad sõprussidemed Valga Keskkooli matemaatika-füüsikaklassiga, paaril korral aastas saime kokku. Samuti oli meil sõprusklass Kaunases.

2. Õpetaja olen 1986. aastast, kuid ka enne seda, muuseumis olles, olin tunde andnud.

Miks keskkoolis? Mulle noorte inimestega koostöö meeldib. See sunnib end vaimselt ja füüsiliselt vormis hoidma. Ja veel, koolis peab mehi ka olema.

KATRIN MARTINFELD (Ojasoo), matemaatikaõpetaja. Õppis 1978—1981.

1. Õpetajad olid suured isiksused. Aare-Vello Mikkelsaar, Vesta Leesaalu, Aavo Lind, Henn Tarro... Eks Aavo Linnu „süü” olegi, et ma matemaati-

kat edasi õppima läksin.

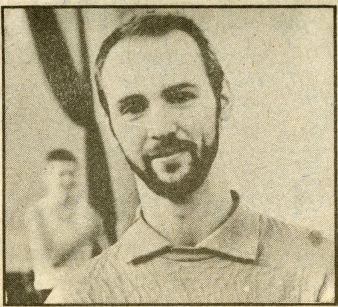
Nüüd, tagantjärele, oskan hinnata seda tugevat distsipliini, mis tookord ülearune näis.

Isetegevusest, koolipidude tegemisest ja seal käimisest olime ise huvitatud, sest kultuurimajja me minna ei tohtinud. Isetegevus ja koolipeod aitasid meil täita vaba aega, paljudel ka ennast teostada. Poistel oli ansambel, kus mängisid Andres Visnapuu, vist ka Jüri Pallo... Praegu, näib, on mugavam diskole minna kui ise teha. Meie ajal polnud õppimine moes. Nüüd nagu õpitakse rohkem.

2. See, et oma kooli tagasi jõudsin, oli seotud elamispinna saamisega. Ka oli mitu õpetajat läinud, nii kutsuski direktor Ilmar Reiman mu siia. Olin siis Tartu Ülikooli viimasel kursusel, poeg oli vaevalt paarikuune... Praegu käib ta siin koolis II klassis.

MARJU KÄPA (Lumi), füüsikalaborant. Õppis 1972—1983.

ARGO KÄPA, kehalise kasvatuse õpetaja. Õppis 1980—1983.

1. Marju: Olime noore õpetaja Juta Trelli esimesed õpilased. Mu esimene õpetaja on kindlalt silme ees, mäletan praegugi tema tunde.

Argo: Mina tulin tookordest 3. 8—kl. koolist. Minu jaoks tundus see kool nii suur, kuid kohanesin ruttu. Spordivõistlustel sai siin rohkem käia. Meelde jäi astronoomiaõpetaja Aarne Lilhemaa, kellega oli erimeelsusi. Aga alati jäin talle alla.

2. Marju: Minu siiasattumine oli küll juhuslik. Tulin möödunud aastal, kuna töökoht „Wermos” kadus ära.

Argo: Kuna abikaasa oli pärast TPI lõpetamist Võrru suunatud, tulin minagi talle aasta pärast, 1989. a., kui diplom käes, järele. Too oli Tallinna Pedagoogilises Instituudis esimene lend, kes võis endale ise töökoha valida. Käisin enne ka Ilmar Reimani jutul, tema oli mu töötlelekuga nõus.

AIVAR HALAPUU, arvutiõpetaja. Õppis 1972—1983.

1. Õeldagi mis tahes, aga minu kooliajal sai pioneerias palju asju teha. Lastele jaoks oli oluline tegevus olemas. Tänapäeva noori on kurb vaadata, sest pole organisatsiooni.

Kõige eredamad mälestused on klassijuhatajatest Aavo Linnust ja Hedi Undist. Mõlemad olid matemaatikaõpetajad. Pärast keskkooli läksin minagi Tartu Ülikooli matemaatikat õppima.

Hästi on kooliajast mees kurvad hetked. Mõned neist on seotud arvuti-praktikaga Nõo Keskkoolis, kus tookord klassiga käisime. Sealt tekkis tohutu vastumeelsus arvuti vastu. Aga siin ma nüüd olen! (Õpetaja Halapuu viipab naerata des arvutite poole.) Tookord olid ülesanded meile liiga rasked, ülikoolile mõeldud. Praegu oma õpilaste järgi võin öelda, et arvuti pakub neile huvi.

2. Koolis olen 1990. aastast. Valisin ülikoolis huvitava uurimistöö ja tulin praktika ajal seda tööd Võru 1. Keskkooli tegema. Siis sai direktoriga käed löödud, et tulengi siia õpetajaks.

Vestelnud LIINA VALPER,
Võru 1. Keskkooli vilistlane
1960. aastast

Pildistanud KAIDO JAKOBI

**KOOLIST
OMA
KOOLI**